

Motion till riksdagen 2009/10:N293

av **Eva Bengtson Skogsberg (m)**

Konsekvenser av myndighetsflyttning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en översyn görs av konsekvenserna av strukturförändringar relaterade till geografiska myndighetsplaceringar.

Motivering

Hela Sverige skall leva. Det är en slogan som är lätt att måla upp i teorin, men svårare att omsätta i praktisk handling. Det finns tecken som visar att utvecklingen tyvärr inom enstaka områden går stick i stäv med vad som ligger i linje med uppsatta ambitioner. Tydligt är att centraliseringsiver med hög frekvens blockerar framväxten av ett klimat som vitaliserar alla landsdelar. Detta får följden att det blir en snedfördelning mellan länen som slår hårt och skapar obalanser då ambitionen är att möta de utmaningar som uppstår inom service, sysselsättning och ekonomiska sektorer.

Frustrationen över att den egna bygden utarmas på arbetstillfällen går inte att ta miste på. Mot denna bakgrund är det viktigt att staten när det gäller placering av myndigheter gör en avvägning som kan betraktas som rimlig. Statlig närvaro är en garant för regional utveckling sett utifrån flera parametrar.

Det är på gång en omfattande resursöverföring mellan länen, vars konsekvenser regeringen inte borde bortse ifrån. Myndighetsutövning och service till länsinnevanorna i t ex Kalmar län blir sämre än i andra län, i synnerhet i jämförelse med län dit verksamheten förs. Kalmar blir av med både socialtillsyn och trafikärenden och dessutom försvinner länsrätten.

Detta är särskilt allvarligt då det är långa avstånd till de orter dit det flyttas. Det går inte att pendla, alltså uppstår även avvecklingskostnader. Mer pengar försvinner än det som fanns när verksamhet bedrevs, vilket tillsammans med

Fel! Okänt namn på

avvecklingskostnaderna gör att även folk som arbetar inom andra sektorer som inte är föremål för verksamhetsflytt måste sägas upp.

Det är olyckligt att denna koncentration görs nu innan den statliga regionala organisationskommittén har lagt sitt förslag om ny indelning av landsting och regioner.

Med tanke på nuvarande läge sett ur ett sysselsättningsperspektiv är detta inte utveckling som kan anses vara långsiktigt sund. Det optimala vore att finna balans som gör att helhetsgreppet gynnar och stimulerar alla delar av landet.

Mot bakgrund av detta är en rimlig ordning att strukturförändringar genomförs på basis av en konsekvensanalys som tar ett omfattande helhetsgrepp och noggrant belyser alla aspekter av respektive förändring.

Stockholm den 2 oktober 2009

Eva Bengtson Skogsberg (m)